BSB

802 Mai. 24. se ipsum ad laudandum Deum excitat alibi: 'Lauda anima mea Dominum'. Et quasi Ps. 145, 2. ipsa respondisset, subiungens: 'Laudabo Deum meum in vita mea, psallam Deo meo, ib. 68, 35. quamdiu ero'. Quia semper ero, semper laudabo Deum meum dicens: 'Laudent eum caeli et terra, mare et omnia, quae in eis sunt'. Hos versus sic iunctim posui, quia nihil mihi dulcius videtur cantandum in orationis conpunctione, quam hos ita conpositos; deprecans, ut meae devotionis ammonitione eos saepius cum magno animi gaudio decantare in consuetudine habeas pro aeternae beatitudinis memoria, meique nominis quantulacunque recordatione in hac et in omni salutiferae petitionis prece.

Divina te exaudire gratia dignetur, domine pater desiderantissime et nostri cordis amori b dulcissime.

10

45

254.

Alcvinus Arnoni archiepiscopo Salisburgensi respondet. De infidis litterarum baiulis. De vita canonica et regulari se scripturum non esse; iudiciorum scientiam se non habere; de fide catholica se expositurum esse. De aegrotatione sua. De Caroli imperatoris voluntate bona et de hominum avaritia. Rogat, ne pro iurisdictione pecuniam accipiat. De muneribus gratias agit. Mittit munera et opusculum describendum. 802 Mai. 24.

Codd. S 1 fol. 159'—162' (S 1* fol. 75—76'). Edd. F 110, J 189. — Migne col. 389.

REVERENTISSIMO PATRI AQUILAE ARCHIEPISCOPO HUMILIS MATRICULARIUS ALBINUS SALUTEM.

Nono Kal. Iunii, hora tertia, beatitudinis vestrae missus ad nos pervenit; horaque nona eiusdem diei necessario se reversurum praedixit. Quapropter, in tam angusto temporis articulo me constituto la dictare non potui, nisi gratias tantummodo agere pro dulcissima caritatis vestrae munificentia, et de sanctae fidei probatione, quam semper vestro inesse pectori veraciter agnovimus.

Sed multum meae nocet devotioni infidelitas accipientium litteras meas vobis dirigendas. Nam memini me anno transacto 2 vobis de Italia revertentibus duas diri- 25 gere cartulas 3; similiter modo obviam vestro adventui duas transmisi ad palacium 4, sed nescio quae ex illis ad vestram pervenerunt praesentiam.

Quia, sicut mihi suave fuit vestrae allocutionis conlatio, sic mihi iocundum est satis litteraria salutatione saepius vestram appellare auctoritatem. Atque in accipiendis vestrae dilectionis litteris multum me gaudere certissime scito. Quia non est 30 pontifex in hoc regno, cuius me magis fideig crediderim; aut magis eius salutem optarem in Domino; vel illius sancta consolatione frui vel in loquela vel in litteris desiderarem 5. Sed miseria huius mundi disiungit caros et convenientes separat animos, atque ardentius exinde nos docet ad eam festinare vitam, ubi numquam carus deerit, numquam inimicus aderit 6. Cuius vitae beatitudinem qui agnoscit, facile huius 35 seculi spernit delicias 1; quae non sunt deliciae 2, sed deceptiones, non dulcedines, sed amaritudines, non verae divitiae, sed falsae adolationes. Sed, heu pro dolor, multi

a) quantulamcunque recordationem S 1. b) amore S 1.

254. b) Non S 1. c) die S 1. d) om. S 1. e) pectore S 1. f) adventu S 1. g) fide S 1.

h) misera S 1. i) dilicias S 1. k) diliciae S 1.

¹⁾ Itaque haec epistola ipso die 24. Maii scripta est. 2) 801. 3) Epistolas, quas numeris 218. 227 signavimus ex Sickelii coniectura. 4) Aquisgranense. Ex eo arbitrari licet Arnonem interfuisse aut in synodo a Carolo imperatore mense Novembri 801. aut in synodo m. Martio 802. Aquisgrani habitis; quas memorant Annales Iuvav. maiores (SS. III, 122) 801 et 802. J. 5) Cf. supra p. 388: Non est episcopus, cuius magis velim praesentia uti . . quam vestra. 6) Cf. supra p. 166 n. 2.